

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXV. ročník

číslo 9/září 2019

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. Večeře Páně)
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
	17.00	<i>Křesťané evangelické víry</i> (v ukrajinštině)
Pondělí	18.00	Rozrost (setkání střední generace, vždy 1. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělavatelné knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
	14–15	úřední hodiny faráře (předchozí tel. domluva doporučena!)
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	15.00	předkřestně-konfirmační příprava
	15.30	dorost (mladší i starší)
	17.30	předkřestní příprava
	18.00	mládež
	22–01	noční modlitební stráž „Ambasáda Boží“ (ukrajinsko/rusko-jazyčně)
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Vítejte	2	S právem na ŽIVOT	9
Za sborového života	3	Poklona do táborové kuchyně	10
Z červnového staršovstva		Do kostela na kole	10
Dorosty	3	již po dvanácté	
ve školním roce 2019/2020		Nový sborový web na obzoru!	11
Požehnání školákům	4	Bez dobrých varhan nelze	11
v den vydání tohoto čísla		Skupinka	12
Malý tábor 2019	5	Deskovky v Evenu	13
Boeing 777-200ER		Možná hledáme právě Tebe!	
Pecka? Pecka!	6	Matička Praha, ...	13
Princ Kaspian		unavená, ušmudlaná	
Sborová dovolená 2019	8	Kontaktní informace, tiráž	27

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Z ČERVNOVÉHO STARŠOVSTVA

Staršovstvo se sešlo naposled před prázdninami (10. 6. 2019) na své 798 schůzi. Přítomni byli Tomáš Bedrník, Marta Drápalová, Jan A. Dus, Lubor Kolář, Jaroslav F. Pechar, Ivo Plhák, David „Blaf“ Slabý, Jaroslav Kulhan, Martina Thomsonová. Hosté: vikář Michael Pfann, Ladislav Matkovský.

Zabývali jsme se prázdninovým provozem a podrobněji také přípravou rekonstrukce kostela.

Stále je potřebná pomoc při dopravě bratří a sester na bohoslužby. Děkujeme za velký dar manželům Svobodovým (auto Toyota Prius), který nám umožní tuto službu rozšířit i s pomocí dalších dobrovolníků (stačí mít řidičský průkaz a domluvit se s Lenkou Pecharovou). ■

DOROSTY

ve školním roce 2019/2020

V loňském školním roce se každý pátek od 15.30 do 17.30 v Evenu a v kostele konaly schůzky mladšího a staršího dorostu.

Jsmo velmi vděční, že děti, které navštěvují dorost, přibývá, a proto reagujeme na nastalou situaci jistou reorganizací naší činnosti.

Rozhodli jsme se lépe přizpůsobit dorostový program podle potřeb každé věkové kategorie a v letošním roce nabízíme tři samostatné dorostové skupiny.

Ve stejném čase poběží 3 schůzky najednou:

Mladší dorost (děti cca 5–9 let) – Even

Starší dorost (děti cca 9–12 let) – malý sálek

Odrost (děti a mládež cca 12–15 let) – apside

Věkové hranice dětí jsou pouze doporučeny a lze samozřejmě po prvních zkušenostech z několika schůzek a po poradě s vedoucími přestoupit do jiné skupiny.

Mnohé hry i výpravy budou připravovány tak, aby se potkaly děti ze všech dorostů a odrostu.

Věříme, že tímto krokem se ještě více otevřely dveře pro další účastníky dorostu, pro kamarády Vašich dětí. Proto zveme všechny děti v naznačených věkových hranicích, aby přišly mezi nás (třeba se jen podívat nebo mohou chodit jen příležitostně).

Usilujeme o otevřené společenství dětí, kde panuje vzájemná úcta, kamarádství, důvěra. Společně poznáváme Krista a učíme se žít s Ním. Vedle toho proží-

váme spoustu dobrodružství, her a zábavy, získáváme další dovednosti a učíme se nové hry, poznáváme jeden druhého i sami sebe.

Pořádáme víkendové, vícedenní akce. Všichni dorostoví vedoucí jsou i vedoucími na našich letních táborech a vodáckých akcích.

První schůzka v dalším školním roce bude 6. 9. 2019. Na všechny se těší Vera, Tadeáš, Tom, Kiki, Miki, Pája, Áda, Tomáš a další. AB

POŽEHNÁNÍ ŠKOLÁKŮM

Významné datum 1. září pro děti, které se chystají, ať již opět anebo poprvé, do školy, letos připadá na neděli. Při této příležitosti se v rámci bohoslužeb v brannickém kostele koná požehnání prvňáčkům a všem školákům do nového školního roku.

Jich úspěšný pondělní vstup do školních lavic předznamenujeme společnou modlitbou a také malým dárkem na cestu v podobě knížky básniček pro děti s názvem *Naše školička*, kterou napsala S. E. Brandejsová a ilustrovala Magda Veverková.

Vy neznáte naši školu?
Tak se přijďte podívat!
Všichni jsme tu rádi spolu.
Chceme všechno o všem znát!

Svět je velkou hádankou,
co řešíme vždy se třídou.
Povzbuzení? Nad to není.
V září zase do učení!

Za ruce se chytne v kruhu
a jde nám ta škola k duhu.
Ten z nás, kdo se něčím trápí,
v samotě se neutápí.

Před námi se smutek schová,
i když naše škola
není aprílová,
ale opravdová! Hurá!

Redakce Brány

MALÝ TÁBOR 2019

Letošní malý tábor s titulem **Boeing 777-200ER** proběhl v datu 27. 7.–10. 8. v tábořišti v Olešínkách na Vysočině, které se pro nás na 14 dní proměnilo v opuštěný ostrov. Cestou do Malajsie totiž ztroskotalo naše letadlo a my zůstali na pospas svému osudu v divočině. Jen co jsme se stihli zabydlet, život nám začal komplikovat místní nepřátelský kmen Grigrinů. Nájezdům domorodců statečně čelily skupinky Limoušů a Démoshů, Ananasů, Červených kokosů, Mozkomorů a Křesťanské horolezecké organizace, jež provázeli starší pasažéři všelikých profesí, od veterinářky přes vojáka až po spisovatele.

Nedlouho po příchodu Grigrinů se objevila další záhada. Na nalezené staré kameře se nám podařilo přehrát deníkové záznamy šíleného profesora Kašpara Počmáraného, který na ostrově ztroskotal desítky let před námi. Po celou dobu tábora jsme pak šli v Kašparových šlápějích, jakkoli jeho nápady občas nebyly nejlepší.

Jako by samotné ztroskotání a domorodci nestačili, dostali jsme se do dalších problémů. Po bohoslužbách v blažkovském evangelickém kostele jsme se stali svědky nekalého obchodu s domorodci. A protože otrokáři zjistili, že jsme

viděli jejich ilegální překupnictví, začali nás pronásledovat. Nakonec nám ale došlo, že jediná cesta je ve spojení sil. Domorodci se nám přece jen naučili důvěřovat, a tak jsme společnými silami porazili otrokáře a dostali se z ostrova živi a vesměs i zdraví.

Roli kapitánky letadla (hlavní vedoucí) letos opět přijala Míša Trinity Mazná a zhostila se jí skvěle. Míše i celému vedoucovskému týmu (v podobném složení jako loni) za to patří velký dík. Ten směřuje stejně tak ke zdravotníkům a kuchařům, bez kterých bychom na opuštěném ostrově nejspíš vážně nepřežili.

Všichni se už teď těšíme na příští rok! Více fotografií a denní zápisy z celého tábora najdete na stránkách <https://branicky-tabor-evangnet.cz>, jakož i na Facebooku Olešínky 2019. Na osobní vyprávění se pak můžete těšit na podzimním ohlédnutí za letními akcemi – a to nejautentičtější vám jistě poskytne samy děti.

Pája Kroužková

PECKA? PECKA!

Doufám, že málokoho (a nejlépe nikoho) překvapí, že Pecka (dětský tábor YMCA Braník ve dnech 27. 7.–10. 8.) byla letos jako obvykle pecka. A to nejen díky počasí, které bylo skvělé i přes jeden hodinový, podle Daňových slov „SILNEJ“ déšť, který část vedoucích strávila držením cely malé cca 2×3 metry nad hlavami krčících se dětí, které kromě krčení se produkovaly i značné množství prapodivných zvuků, řekl bych až neartikulovaných skřeků, kdykoliv nebe rozčlís oslňující blesk nebo se ozval ohlušující hrom (a že byly blízko), ale samozřejmě ještě víc kvůli všem lidem, kteří se jí zúčastnili, no a taky kvůli Pánu Ježíši, který, jak věřím, tam s námi byl prakticky furt (a pod tou plachtou obzvlášť).

Napínavý příběh nás tentokrát zavedl do temných časů Narnie, kterou dobyl a obsadil národ Telmarínů, a na nás tedy bylo, abychom se po vzoru prince Kaspiana pokusili svrhnout jejich krutou nadvládu. Netřeba snad dodávat, že se nám to nakonec podařilo. Názvy čtyř úderných skupin, při pohledu na něž se Telmarínům jistojistě zjezily nejen všechny chlupy na těle, nýbrž jim snad i musely narůst nové na neobvyklých místech, jen aby se mohly zježit, byly:

Banány v Kukuřici

Clavicula

Enti zapálení do hry (protože smůla dobře hoří)

Jakási Abnormální Zamyšleně Troubící Zubatá Masa Jelit (zkr. „Jelita“)

Letošní Pecka se vyznačovala i mírnou změnou v systému činů, kde došlo jak ke změnám v činech samotných, tedy v tom, co děti mohly plnit, tak i ve způsobu odměňování za ně, jehož principem bylo sbírání hodnotí podle různých kritérií (počet činů celkem, splnění určitého konkrétního „setu“ činů apod.), a dlužno vypíchnout, že nejvyšší možné hodnoty zde dosáhla jediná osoba, Hanka Bedrníková, která se tak smí hrdě nazývat „Geniálním Lvem Generálem Válečné Oděným“. Aktivní v plnění činů byla ale i většina ostatních vojáků a mnoho z nich dosáhlo velmi slušných přívlstků.

Říká se, že čím mocnější armáda, tím horší má stravování, kterémužto principu jsme se pokusili dostat a vysloužili si tím protestní nápisy „My už jabka nechceme“ apod. Mimo ryze jablečnou dietu bylo ale jídlo vskutku excelentní – lepší ovocné knedlíky jsem na Pecce ještě nejedl a trdelníky s ovocem a karamellem, které skupinka Banánů v kukuřici důvtipně připravila na ohni za pomoci jen několika málo jednoduchých nástrojů, byly famózní.

Zažili jsme dokonce i ohňostroj na oslavu narození syna krále Miraze – i když jsme si ho prakticky užili jen my vedoucí (a Amélka, myslím), ne úplně optimálně odhadnuvše načasování buzení dětí a odstartování rachejtlí.

Pecka taky zažila své historicky první bohoslužby v neděli 3. 8., a to díky přítomnosti a obětavé službě Michaela Pfanna, který se jich ujal.

Další zajímavou věcí byl malý sociální experiment, ke kterému nás inspirovala pasáž z knihy Narnie, v níž malá Lucinka jako jediná vidí Lva Aslana a snaží se ostatní přesvědčit, aby šli za ním, i když ho nemohou spatřit. Na několika místech okolo tábora byl zakopán poklad a zpráva o tom, že tam je a může být vykopán, byla sdělena jen dvěma nejmladším dětem. Bylo na nich, jestli přesvědčí ostatní.

A takto by se dalo pokračovat ještě hodně dlouho, každý z nás si domů odváží spousty dojmů a vzpomínek – na Bar u Aslana, hlášku „Cože?“, hru s kreslením jezevců Čuchomechů občany Nové Paky, VZH (Velkou Závěrečnou Hru) s plněním úkolů na kartičkách, na zpívání u ohně, na devadesát osm kachen plujících na hladině rybníku Krakůvky...

Děkujeme všem, kdo nás modlitebně i jinak podpořili, bylo to znát.

Jan Holubec

SBOROVÁ DOVOLENÁ 2019

Letošní (jubilejní, dvacátou) sborovou dovolenou, která se tradičně konala předposlední srpnový týden, jsme strávili už podruhé v západním cípu Vysočiny, v hotelu Renospond ve Zderazu. Bylo nás opět kolem stovky, ve věku od jednoho roku do více než devadesáti let.

Novinkou byl mikrobús, který nám zapůjčila Diakonie a který umožnil méně pohyblivým sestřám pohodlně dojet z Prahy na místo a zpět. Ostatní se dopravili vlastními auty nebo vlakem a autobusem. Bratr farář Kalus ze žižkovského sboru, který se ujal řízení mikrobusu, s ním jezdil téměř každý den na výlety, takže jsme měli možnost poznat nejen blízká městečka Proseč a Skuteč, ale také Veselý kopec nebo Chrast u Chrudimi. V neděli jsme byli na bohoslužbách ve sboru ČCE v Proseči, odpoledne přijel náš farář Jaroslav F. Pechar, který vedl bohoslužbu u nás v 17 hodin.

Pro ty, kdo snad ještě na sborové dovolené nebyli, uvádím denní harmonogram. Ráno dobrovolná rozcvička pod vedením Milady Borovské, Lenky Kusákové a Jitky Slavičkové. Od 7.30 následovala ranní zamyšlení, která připravoval náš vikář Michael Pfann a která byla inspirována cyklem obrazů malířky Adriany Skálové s tématem biblických starozákonních dvojic, od Adama a Evy až po Noemi a Rút. Přes den byl volný program, výlety, koupání v čistém bazénu vedle hotelu nebo v ještě čistějším lomu jednu míli vzdáleném, kde ovšem byly vstup i koupání přísně zakázány. Po večeri přišel program pro děti, o který se starala Klárka Mazná. Uvedu aspoň některé názvy pro jednotlivé dny: O koze v Betlémě, O dřevěném panáčkově, O lakomé rybě, Liliánkovo dobrodružství. „Velký program“ pro dospělé pak následoval od osmi večer a někteří se zdrželi až do půlnoci. Jako hosté se postupně vystřídali farář Pavel Kalus, členka našeho sboru Lia Valková, která mluvila o své práci v synodní radě, a její manžel architekt Milan Pilný, dále někdejší disident a nyní podnikatel Vojtěch Sedláček, jenž seznámil publikum s raně novověkými diskusemi o heliocentrismu, ale také se svým projektem pomoci bezdomovcům Nejdřív střecha, konečně a jeden z veteránů našeho sboru Petr Bísek, který hovořil o půlstoletí stráveném ve Spojených státech. Poslední páteční večer byl jako vždy věnován hodnocení, vystoupení pěveckého sboru pod vedením Rút Nývtové a diskusi o místě, kam pojedeme příští rok. Každý večer jsme zakončili společnou modlitbou Páně.

Sborovku měla tradičně organizačně na starosti Zdeňka Kučerová. Znalci tvrdí, že se vyplatí jezdit s ní, protože přináší krásné počasí. Bylo tak tomu i tentokrát – tak to bude jistě pravda.

Jiří Holý

S PRÁVEM NA ŽIVOT

(Nejen) evangelická mládež se druhý červencový týden setkává na Kempu ve Strmilově. Společně čtou Bibli – vždy s některým kazatelem, jímž byl tentokrát náš vikář Michael Pfann. Již v rámci přihlašování si vybírají některý ze zájmových okruhů, kterému se pak pod vedením odborných lektorů věnují. V průběhu minulých ročníků se objevila témata: drama, fotografie (pod vedením člena našeho sboru Lukáše Havleny), tanec, LARP, počítačová grafika, dřevořezbářství a mnohá další. Jedním z letošních lektorů byl herec Lukáš Jedlička a spolu s ním se Kempu účastnila také jeho manželka Věra. Ve své profesi právničky se zabývá právy pacientů se zaměřením na rodiče a děti. Na jejím blogu <https://verajedlickova.cz> najdete celou řadu užitečných informací o právech rodičů a dětí v nemocnici i možnost objednání knihy „Příručka informovaného rodiče do porodnice“. Pro čtenáře Brány jsem požádala Věru o pár odpovědí:

■ *Komu je Tvůj blog určen?*

Pomáhám rodičům znát jejich práva a práva jejich dětí. Mým cílem je, aby nacházeli správné argumenty v situacích, kdy jsou jejich práva a práva jejich dětí ohrožena. Často se to děje právě ve zdravotnictví a rodiče nevědí, jak se bránit. Pak se snadno stane, že se nechají vyhodit od dvouletého hospitalizovaného dítěte, které má ale právo na jejich nepřetržitou přítomnost.

■ *Co Tě při komunikaci se čtenáři Tvého blogu těší?*

Nejvíce mě těší, když mi napíšíou, že jsem jim otevřela oči, a že jsou rádi, že vědí, na co mají právo. Lidé se často z úcty k „bílému plášti“ bojí ozvat. Přitom to většinou stačí. Nejčastěji jde totiž jen o komunikační šumy. Mé články jim dávají odvalu říct si, co potřebují. Nejdojemnější pro mě byl asi případ z letošního února, kdy si paní díky mému článku o zákazu návštěv dokázala vyhádat přítomnost u své umírající maminky a stihla se s ní rozloučit, i když původně byli zdravotníci kvůli zákazu návštěv striktně proti.

■ *Co bys ráda vzkázala generaci teenagerů a co generaci rodičů?*

Pro obě skupiny asi totéž: Nebojte se v nemocnici ozvat. Zdravotnictví je služba a o její konečné podobě rozhoduje vždy pacient – klient. Mějte vlastní rozum a na všechno se ptejte. Jde o vaše tělo.

■ *Mnohokrát děkuji!*

Lenka Pecharová
(Kempová kuchařka)

POKLONA

do táborové kuchyně

Rok co rok se shání dobrovolníci a dobrovolnice do kuchyní táborů, různých víkendovek a výletů. I já jsem byla dotazována, zda bych nemohla pomoci, což jsem z několika důvodů musela odmítnout.

Náhodou jsem se ale v létě nachomýtla k vaření pro 30 lidí. Byly to pouze tři dny, měla jsem k dispozici sporák, teplou vodu a rychlovarnou konvici. Věděla jsem, že to nebude procházka růžovou zahradou, ale spíš ubrečeným údolím (vzhledem k 13 kilogramům cibule). Během těch tří dnů jsem zjistila, jak nelehká ta práce je, přestože ji může dělat každý, kdo má aspoň představu o základních postupech v kuchyni.

Odjížděla jsem domů s obrovskou úlevou a lehkým zánětem šlach v zápěstí a záprstí pravé ruky. A to jsem tam byla pouze tři dny! A to na táborech bývá k dispozici jen voda z kanystru a oheň. Je mnoho prací, o kterých člověk ví, jak těžké a náročné jsou. Vaření pro velký počet hladových krků je jedním z nejnáročnějších vůbec. To už teď vím i já.

Chtěla bych proto tímto článkem smeknout před každým, kdo se nebál, jel a vařil na táborech ať už to bylo letos, loni nebo před třiceti lety. Bez Vás by tábory nemohly být. Děkujeme!

KW

DO KOSTELA NA KOLE

Již po dvanácté zve Poradní odbor pro otázky životního prostředí při Synodní radě ČCE spolu s Ekologickou sekcí ČKA na akci **Do kostela na kole!** Letos připadá na neděli 15. září.

Vítáme tedy cyklisty, koloběžkaře, in-line bruslaře, prostě každého, kdo se třetí zářijovou nedělí rozhodne pro vlastní fyzický pohon. A ještě myšlenky pro radost:

- Chuck Norris vyhrál pětkrát závod Formule 1 – na kole!
- Proč nejedí sloni na kole? Protože nemají palec, kterým by si cinkli na zvonek!

Lenka Pecharová

NOVÝ SBOROVÝ WEB NA OBZORU!

Poslední dobou zaznamenávám četné dotazy a diskusi mezi členy sboru na téma „nový sborový web“. K tomuto frekventovanému tématu a souvisejícím dohadům potvrzují, že je tomu skutečně tak: zcela nové oficiální internetové stránky Farního sboru ČCE v Praze 4-Braníku jsou již na obzoru...

Na základě silící poptávky po modernizaci a redesignu internetového komunikačního kanálu našeho společenství jsme nakonec vybrali variantu založenou na hojně využívaném a oblíbeném redakčním systému WordPress, která splňuje soudobé nároky jak z hlediska editora webu, tak z hlediska návštěvníka.

Web bude mít v základu uživatelsky přístupnější a variabilnější možnosti třídění, uchovávání a aktualizace obsahu bez toho, aby je musel trvale obsluhovat programátor, a věříme, že na návštěvníka bude zároveň působit dostatečně atraktivně a přehledně (v závislosti na volbě konkrétní šablony) svou vizuální kvalitou, resp. designem včetně nezbytné responzivity – automatického přizpůsobení zobrazení a ovládání různými zařízeními jako je počítač, tablet, mobil apod.

O prázdninách jsme uzavřeli jakési výběrové kolo, když jsme v prostředí WordPressu instalovali pečlivě vybraný základní kámen v podobě příhodné šablony se sympaticky bohatou a variabilní funkcionalitou a nyní pracujeme na optimální struktuře a redakční náplni sborového webu.

Za „prozatímní webový tým“ (do něhož dále zahrnutí Jakub Kadeřávek, Jaroslav F. Pechar a Miloš Pechar) tedy prosím držte palce, třeba i přispějte nějakou tou modlitbou za zdařilý výsledek a s pomocí Boží to jistě brzy spustíme! ☺

Ester Brandejsová

BEZ DOBRÝCH VARHAN NELZE

Muzika a zpěv je jeden za základních pilířů našeho církevního života. My, brannický sbor, jsme rozmazlení, zvykli jsme si, bereme jako samozřejmost, že naši bratři faráři a naši varhaníci a varhanice jsou skvělí muzikanti. Vážíme si toho?

Již náš první farář, bratr Timoteus (Timík) Pokorný, člen komise synodní rady, která připravovala nový zpěvník, mě učil hrát na piano a dík jemu dokážu ocenit Třetí, Liturgickou symfonii od Arthura Honeggera. Hudební umění bratra Ludka Rejchrtu nemusím podrobně rozvádět, stačí si otevřít náš zpěvníček, vzpomenout na jeho vánoční hry. A bratr Jaroslav Pechar, kytarista? Hodně mně poslední den naší sborové dovolené scházela jeho doprovodná mandolína.

Písně máme skvělé, jistě si zaslouží kvalitní varhanní doprovod. O ten se věrně dlouhé roky starala sestra Hana Burjánková – Vágnerová. Dnes je to bratr

Miloš Pechar. Varhaník jeho kalibru by neměl být nucen smířovat se s instrumentem v havarijním stavu.

S humorem jsme totiž při bohoslužbách v neděli 25. srpna přešli několik výrazných kiksů našich varhan. I Miloš to přijal a zvládnul s nadhledem, smířil se. Ale na jak dlouho? Až do dne, kdy některé píšťaly budou stávkovat, nebo celé varhany odmítnout hrát? Kdy k tomu dojde? Příští měsíc? O Vánocích? Někdy příští rok? Není možné to přesně odhadnout, ale ten den se jistě blíží.

Tomu kolapsu ovšem můžeme předejít. Můžeme? Nesmysl! Musíme! Já rád přispěju do nového fondu na nové varhany. A jistě i vy, bratři a sestry, každý a každá podle svých možností. Howgh!

Petr Bísek

SKUPINKA

Je to více než rok, co se schází naše skupinka. Rád bych se podělil s ostatními, jak skupinka vypadá a proč si myslím, že je to skvělý koncept.

Sejdeme se na sedmou v počtu kolem pěti lidí – celkem je nás 9, ale 2 dlouhodobě nemůžou a zbytek občas z různých důvodů nedorazí. První, co nás čeká, je jídlo. Dá se u něj dobře povídat, společně si pochutnáme, zkrátka není dobré jíst sám či hladovět. Po jídle následuje program. Program má mnoho podob – diskuze nad biblickým textem; hledání biblického náhledu na téma, které je pro nás aktuální, či nejnověji program podle knížky. Čteme „Growing strong in God’s family“ (Rosteme a upevňujeme se v Boží rodině), která se zaměřuje na to, co to znamená být dobrým Ježíšovým učedníkem. Program není kázání – je to diskuze, kde se každý může vyjádřit a rozšířit pohled ostatních. Po programu si řekneme, za co se můžeme modlit – ať už za věci osobní či za problémy našich blízkých. Následnou modlitbu zakončíme modlitbou Páně.

Skupinka není něco, co by bychom z Bible neznali. O jedné domácí skupince se můžeme dočíst ve Skutcích 1,13–14:

Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.

Zrovna po této skupince se začaly dít velké věci (Skutky 2). ☺

Skupinka rozhodně není alternativou či náhražkou nedělního shromáždění, má zkrátka jiný rozměr. Ten rozměr je daný hlavně velikostí společenství. V menším počtu může každý vyjádřit svůj pohled a může být osobnější. Velkou

roli hraje i to, že je složení skupinky stabilní (byť čas od času se rozšiřujeme). Ve více méně stabilním seskupení se můžeme lépe poznávat a otevřít se, což vyžaduje důvěru. Skupinka dává cíleně prostor jít hlouběji do osobních témat, a ty pak předkládat Bohu v modlitbě. To oceňuji, neboť při běžných setkáních na to nebývá příležitost. Jsem vděčný za každého člena skupinky a raduji se z chvil, kdy se nám daří budovat opravdové blízké společenství.

Lukáš Drápal

DESKOVKY V EVENU

Možná hledáme právě Tebe!

Na báječné sborovce jsme vedle výletů, koupání a společných zážitků také lehce obměnili a obnovili starý dobrý zvyk. Kdysi jsme totiž každou třetí neděli chodili po kostele na společný oběd a potom hráli scrabble. Dobře jsme si zahráli i po večerech na sborovce, zejména hry jako Krycí jména nás bavily i dlouho po půlnoci.

Pokud byste chtěli tento dobrý zvyk obnovit, můžeme se opět každou třetí neděli scházet – tentokrát ne v restauraci, ale v Evenu od 12 hodin. První setkání plánujeme na 15. 9. Vezměte s sebou svoje oblíbené deskovky, vybírat budeme podle počtu hráčů a vlastní libosti. ☺

JP

MATIČKA PRAHA,

unavená, ušmudlaná

Chátrá nám naše krásné hlavní město, chátrá. Chátrá nejen jeho turistické centrum, udupané miliony nohou návštěvníků z celého světa. Ušmudlané jsou i mnohé jeho části, kam cizinec nezabloudí. Ano, jsou v Praze desítky nádherně a odborně opravených a udržovaných domů a veřejných prostor, kde je potěšení se projít, zajímavou předválečnou architekturou pokochat, případně v nové kavárně nebo stylově zařízené hospodě odpočinout, výstavu, muzeum či veřejné vystoupení navštívit.

Jsou ale také mnohá místa, kam by bylo dobré poslat pana Miloslava Černého, který – pirátsky – vyčistil grafity z Karlova mostu, aby umyl, proudem mýdlové vody vystříkal roky usazenou špínu v tmavých průchodech a podchodech. A za

ním by mohly pochodovat party malířů a natěračů. Hned mne napadá autobusové nádraží na Černém mostě, kde tisíce lidí denně projdou z práce do práce nepříjemným prostředím.

Ale i jiné stanice pražské veřejné dopravy jsou špinavé, zanedbané. Nápis „kouření zakázáno“ jsou špatně a málo viditelné, a tak si kuřák zákona neznalý zapálí, vzduch zamoří, mnohé popudí. Koše na odpadky jsou unavené, na víc frekventovaných místech často přeplněné, smradlavé. Lavičky v parcích opotřebované, rozbité, zralé na výměnu. Trávníky jsou sekané spíš podle kalendáře než podle potřeby, a tak se stává, že bodláčí vyrostou do výšky pasu, než přijede sekáč. Sloupy veřejného osvětlení jsou rezavé. Autobusy a tramvaje často nemyté, čalounění na sedadlech zašlé, odpudivé. Silniční značení je oježděné, nejasné, leckde nečitelné, stejně tak varování na přechodech a směrovky na cyklostezkách. To vše, spojené s náhlou invazí nebezpečných elektrokoloběžek a miniskútrů jen přispívá ke stresu a nervozitě.

Tyto, a další, jsou relativně nenáročné ingredience, které buď dělají denní život kvalitním a příjemným nebo naopak nezdravým a stresuplným. Není nutné vyhlašovat fantastické vize o budoucnosti Prahy, i když nic proti tomu, jde ale především o základní, běžnou údržbu.

Vloni jsem na tomto místě vyzval bývalou primátorku hl. m. Prahy Adrianu Krnáčovou, aby se místo instalace tzv. chytrých laviček víc věnovala pravidelnému úklidu Prahy. Že tím určitě získá voličské hlasy mnoha vděčných Pražanů. Jak neslavně to dopadlo, dobře víme. Paní Krnáčová si nedala říct, udělat z Prahy „chytré“ město jí bylo důležitější než základní údržba a úklid, a tak její popularita sletěla dolů, že na další volební období raději ani nekandidovala.

S určitou razancí usednul v listopadu loňského roku do primátorského křesla Zdeněk Hřib, člen strany Pirátů. Pirát-nepiráť, je v úřadu krátce, tak je předčasné chválit ho nebo hanět. Snad mu jeho energie vydrží. Já mu k tomu budu držet palce, aby uskutečňoval nebojácné kroky. V Praze je určitě rozhodovací proces těžší, než někde na vesnici, kde ve snaze uspět v soutěži „Vesnice roku“ se starosta může chovat i jako „benevolentní diktátor“, pokud mu jde o blaho obyvatel. Věřme, že panu Hřibovi jde především o obecné blaho Pražanů.

Doufám a těším se, jak se pro dobro nás všech, nejen Pražanů, díky nově zavedeným pravidelným kontrolám technického stavu aut podstatně zlepší pražský vzduch. A jak hned na to naváže důkladnější úklid a systematická údržba veřejných budov a prostor. A jak budou nesmiřitelně a účinně pokutováni ti, kterým na kvalitě života v Praze očividně nezáleží.

Těším se, jak se do mého krmítka na balkonu vrátí sýkorky a kosáci, kteří během několika posledních let někam zmizeli.

Petr Bísek

Vyšlo v Mladé frontě DNES dne 5. srpna 2019

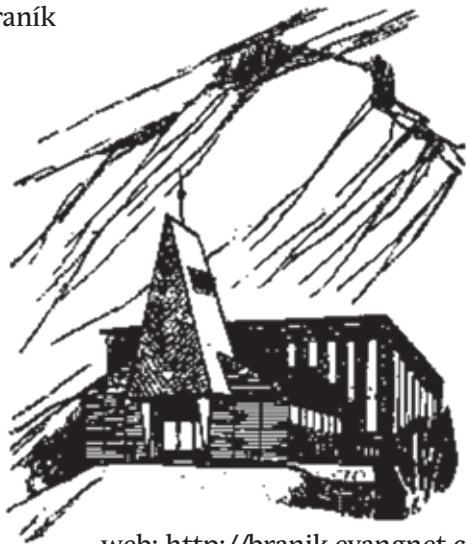
KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník
Telefon: 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/0300
Variabilní symboly:
111 křesťanská služba
222 salár
333 dar
444 Jeronýmova jednota
555 nepálský student
888 rekonstrukce kostela (plyn...)
999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM
na 2. straně časopisu

web: <http://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník
XXV. ročník, číslo 9/září 2019

Vychází každou 1. neděli v měsíci

Redakce: Katka Winkelhöferová, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je poslední neděle v měsíci,
příspěvky posílejte e-mailem: branickabrana@gmail.com.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

